

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθώς και παραβίαση της γενικής αρχής της χρηστής διοίκησης καθόσον η διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας ήταν υπερβολική.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1)

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2006 — European Association of Euro-Pharmaceutical Companies κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-153/06)

(2006/C 178/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: W. Rehmman, M. Hartmann-Rüppel, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
- να ακυρώσει την απόφαση D/201953 της Επιτροπής, της 10ης Απριλίου 2006, με την οποία απορρίφθηκαν τρεις καταγγελίες της ΕΑΕΡC κατά της GlaxoSmithKline για παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής στις υποθέσεις COMP/38.181, 38.274 και 38.275 — ΕΑΕΡC κατά Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent), που αφορούν τρεις καταγγελίες της προσφεύγουσας σχετικά με την εκ μέρους της Ελληνικής θυγατρικής της GlaxoSmithKline παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ, που απορρέει από την άρνησή της να προμηθεύσει τα τρία φαρμακευτικά προϊόντα Imigran, Lamictal και Severent στους χονδρεμπόρους φαρμάκων και τον συνεπακόλουθο περιο-

ρισμό του παραλλήλου εμπορίου. Η προσβαλλόμενη απόφαση πληροφορεί την καταγγέλλουσα ότι η υπόθεση εξετάζεται από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό ελληνική αρχή και απορρίπτει τις καταγγελίες βάσει του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (¹).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Κατά την προσφεύγουσα, η απλή αναφορά στο γράμμα του άρθρου 13 του κανονισμού 1/2003 δεν αρκεί για να μπορέσει η καταγγέλλουσα να ελέγξει αν η Επιτροπή έλαβε υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και ο δικαστής να ασκήσει την ελεγκτική του εξουσία.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 211 και 85 ΕΚ, καθώς και τον κανονισμό 1/2003 μη αφαιρώντας την ευθύνη της υποθέσεως από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό ελληνική αρχή βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 6, του κανονισμού 1/2003. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το ότι η εθνική διαδικασία χρειάζεται πολύ χρόνο για να καταλήξει σε επαρκές αποτέλεσμα, ότι οι καταγγέλλοντες πρόεβλαν νέα και βασικά ζητήματα κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού και έδιξαν προβλήματα τα οποία υφίστανται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη και ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-154/06)

(2006/C 178/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006)1171, της 23ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη μείωση της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) που χορηγήθηκε με την απόφαση C(95) 2194, της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, η οποία τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την απόφαση C(2000) 2862, της 26ης Ιανουαρίου 2001, για επιχειρησιακό πρόγραμμα στην Περιφέρεια της Σικελίας, το οποίο εντάσσεται στο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις του στόχου αριθ. 1 στην Ιταλία κατά την περίοδο 1994 έως 1999. Με την εν λόγω απόφαση, η καθής αποφάσισε να μειώσει κατά 115 000 000 ευρώ περίπου το ποσό της χρηματοδότησεως του προαναφερθέντος προγράμματος, για τον λόγο ότι οι εθνικές διοικητικές αρχές δεν παρέσχον επαρκείς διευκρινίσεις ως προς ορισμένες πτυχές της αιτήσεως τελικής πληρωμής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής:

- Παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων ⁽¹⁾, καθότι η Επιτροπή δεν προέβη σε μείωση της συνδρομής κατόπιν «[κατάλληλης] εξέτασεως της περιπτώσεως» όπως προβλέπει η εν λόγω διάταξη. Συγκεκριμένα, η καθής περιορίστηκε να επαναλάβει τα πορίσματα ενός οργάνου εσωτερικού ελέγχου της περιφερειακής διοίκησης της Σικελίας, το οποίο είχε εκφράσει αμφιβολίες ως προς το νομότυπο της διαχειρίσεως ορισμένων σχεδίων.
- Παράβαση της ίδιας διατάξεως του προαναφερθέντος κανονισμού, στο μέτρο που η καθής στήριξε την απόφασή της στο γεγονός και μόνον ότι οι εθνικές διοικητικές αρχές παρέλειψαν ακριβώς να εξετάσουν τις αιτήσεις της για την υποβολή παρατηρήσεων, χωρίς να επαληθεύσει αν υπήρχαν όντως παρατυπίες.
- Παράβαση των άρθρων 23 και 24 του προαναφερθέντος κανονισμού 4253/88, καθώς και του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 2064/97 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, για τον καθορισμό των λεπτομερών διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου όσον αφορά το δημοσιονομικό έλεγχο των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία ο οποίος διενεργείται από τα κράτη μέλη ⁽²⁾. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υιοθέτησε κατ' ουσίαν τα πορίσματα που διατύπωσε το εθνικό όργανο εσωτερικού ελέγχου με τη δήλωση του άρθρου 8 του

κανονισμού 2064/97, παρόλο που η δήλωση αυτή έχει απλώς ανακεφαλαιωτικό και ενδεικτικό χαρακτήρα. Η Επιτροπή όφειλε, αντιθέτως, να προβεί σε ανεξάρτητη έρευνα.

- Παράβαση ουσιαστών τύπων, στο μέτρο που, αφενός, η καθής δεν παραχώρησε στις εθνικές διοικητικές αρχές επαρκή χρόνο για να προβούν σε κατάλληλη εξέταση των εγγράφων και, αφετέρου, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ορισμένες μόνον από τις πράξεις που εξέδωσαν οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας, αγνοώντας τις σημαντικότερες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 374, της 31.12.1988, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 290, της 23.10.1997, σ. 1.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2006 — Regione Siciliana κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/06)

(2006/C 178/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Regione Siciliana (Εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η Regione Siciliana βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 1171, της 23ης Μαρτίου 2006, περί μείωσης χρηματοδοτικής συνδρομής που χορήγησε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) με την απόφαση C(95) 2194, της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, τροποποιηθείσα εσχάτως με την απόφαση C(2000) 2862, της 26ης Ιανουαρίου 2001, υπέρ επιχειρησιακού προγράμματος στη Regione Siciliana [Περιφέρεια Σικελίας], το οποίο εντάσσεται στο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις του στόχου 1 στην Ιταλία (περίοδος 1994-1999). Η απόφαση αυτή αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής και στην υπόθεση T-154/06, Ιταλία κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.